

Min inre kamp

En liten dikt om psykisk ohälsa

Mitt svarta hål som äter upp mig inifrån.

Min värsta fiende det är jag.

Maskineriet snurrar på, men jag blir ensam med mina problem.

Jag stjälar själar för att blir frisk. Men jag hoppar och stampar på mig själv i en destruktiv vals.

Måste bara få vara. Inte alltid förstå allt gentemot mig själv i andras ögon.

Titta högt upp, inte ner.

Ett djupdyk emellan realiteten.

Aldrig ta slut bara ge ge ge.

Där satte jag punkt för det hela.

Elinor Ernvist Östlihn